

Ա.

Պերճաշուք հանդէսները որ այնքան խանդավառ տեղի ունեցան ի վեհնետիկ և այլուր՝ մեր զոյգ Վարժարաններու անդրանիկ Գարադարձին առթիւ, ովսաննաներ էին այն հոյակապ Գործին՝ որուն ծնունդ տուին ազգային մեծ Բարերարները Սամուէլ Մուրատ և Եղուարդ Ռափայէլ:

Ոսկետան անուններ, որոնք սահմանուած են անմահանալու հայ սրտերու մէջ:

Եւ եթէ փառաւորութեցաւ անոնց յիշատակը ո՛չ միայն ազգային՝ այլ և օտար շրջանակներու արտայայտութեանց տարափոփ, պատճառը՝ միջազգային գնահատանքի արժանի իրենց ազգաշէն ծրագիրն էր, որ ցայսօր տուաւ Հայ Ազգիս հարիւրամեայ հարուստ բերք մը:

Սոյն կրկնակ վառարաններու հալոցներուն մէջ դարբնութեան, կերտութեան Հայ նորանոր սերունդներ, պատրաստութեան վսեմ և ընտիր շառաւիղներ, որոնք յիտոյ Հայրենի Աշխարհի և զանազան վայրերու մէջ իրրեւ գիտութեան և արուեստի ջահակիրներ՝ պանծացուցին բովանդակ քաղաքակիրթ աշխարհի առջեւ ազգային պատիւը, հայ անունը:

Եւ իսկապէս այդ նախանձելի հունձքն է, որ այսօր համախումբ կը յօրինէ մեծագործ զոյգ Հիմնադիրներու ճակատին վրայ՝ դրասանգ մը սքանչագեղ պսակներէ:

*
* *

Արդարութեան պարտքը դեռ բոլորովին լրացուած չի՝ կրնար ըլլալ, եթէ նոյնքան կարեւոր ուրիշ կէտ մը եւս չգրաւէ մեր մասնաւոր ուշադրութիւնը:

Բարենախանձ Հիմնադիրներն ինքնին պիտի պահանջեն իրրեւ պարտք արդարութեան՝ այս յորելինական հանդէսներուն, որ հրապարակաւ ճանչցուի՝ ու գնահատուի իրենց կողքին այն գործունէութիւնը՝ զոր անընդհատ ունեցած է իրենց Հաստատութեանց սեմերէն ներս՝ դարաշրջանի մը մէջ՝ Մեծին Մխիթարայ այս Ուխտը իր անդամներուն միջոցաւ:

Անդաստան մը եթէ չունենայ իր անձնանուէր ու քաջափորձ մշակները, երկիրը կը խոպանանայ ու քիչ ատենէն բոլորովին անճանաչելի կը դառնայ:

Այսօր Մ. Ռափայէլեան վարժարանները ընդ միշտ կորսուած Հաստատութիւն-